

Abstrakt: Čo? Prečo? Ako?

Diana Krajňáková

Inštitút anglistiky a amerikanistiky, Filozofická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove,
diana.krajnakova@gmail.com

Kľúčové slová: akademický diskurz, akademický žáner, abstrakt, typológia abstraktu, štruktúra abstraktu, abstrakt záverečnej práce

Key words: academic discourse, academic genre, abstract, typology of abstract, structure of abstract, thesis abstract

1. Úvod

Pojem abstraktu je každému členovi akademického prostredia, či už nováčikovi alebo skúsenému vedcovi, známy. Zvyčajne nás sprevádza od písania záverečných prác a stretávame sa s ním pri každej významnej vedeckej publikácii. V slovenskej akademickej obci sa však význam abstraktu stále podceňuje, a to aj napriek najnovším akademickým príručkám, ktoré zahŕňajú detailné rozpracovanie a inštrukcie k jeho tvorbe. Dôvodov môže byť niekoľko, patrí medzi ne rozsah, niečo také krátke predsa nemôže byť natoľko významné; alebo čas písania abstraktu, po dokončení práce či výskumu nebudeme predsa venovať ďalšie hodiny písaniu tejto „formality“...

Často však zabúdame, že prostredie akadémie je súčasťou rýchleho, technologicky vyspelého a, bohužiaľ, aj konzumného sveta; je to trh – obchod s vedeckými poznatkami, ktorým nestačí byť kvalitatívne na vysokej úrovni, potrebujú správny marketing, ktorý im v tomto prípade zaručuje abstrakt. Tak ako sme v obchodných reťazcoch ovplyvnení vonkajším obalom výrobkov, vo svete vedy a výskumu sa obsah originálnej práce snaží „predať“ práve abstrakt. Ak už ignorujeme iné pragmatické dôvody, prečo písať kvalitný abstrakt, v tom by mala tkvieť naša najväčšia motivácia.

Akýmsi minivýkladom by sa mohol stať tento príspevok, ktorý zaraďuje abstrakt do žánrového systému, definuje jeho podstatu a odlišuje ho od podobných textových typov. Takisto ponúka typológiu abstraktov a detailnejším pohľadom vykresľuje štruktúru a jazykové črty abstraktu záverečnej práce, ktorý reprezentuje prvý stret študentov vysokých škôl s týmto akademickým žánrom a ktorý ponúka ideálny priestor na vytvorenie správnych návykov akademického písania.

2. Žánrové zaradenie

Modelová štruktúra žánru je charakterizovaná ako priamy invariantný rámec slúžiaci na tvorbu textov (Findra, 2004, s. 210). Podľa Swalesa sa žáner vyznačuje nadradenou komunikačnou funkciou (1990, s. 58), ktorá je dokonca určujúca pri následnom výbere štruktúrnych a lingvistických vlastností textu konkrétneho žánrového typu. Pod vplyvom náučnej modelovej štruktúry určujúcej zameranie komunikačnej funkcie tak teda môžeme hovoriť o skupine vedecko-náučných žánrov, ktorých „tematicko-obsahová štruktúra je vybudovaná na báze výkladového modelu“ (Findra, 2004, s. 211). Spoločnou črtou tejto skupiny je sprostredkovanie vedeckých poznatkov, na druhej strane, ich rozlišovacím znakom je rozsah spracovania týchto sprostredkovaných informácií.

Jedným z textových typov vedecko-náučného žánrového modelu je abstrakt. Z laického pohľadu sa abstrakt vníma ako stručný opis alebo súhrn vedeckého článku, príspevku či záverečnej práce, často ako nutné zlo v priebehu či na konci daného výskumu. V skutočnosti je potrebné uvedomiť si silu abstraktu, ktorá je zhmotnená do jeho hlavnej

komunikačnej funkcie, štruktúry a významu pre čitateľskú obec, samotnú prácu, ale aj autora konkrétnej štúdie. Abstrakt je žáner, ktorý sprevádza každý vedecký výskum v určitej fáze rozpracovania, a podľa modelu angloamerického akademického prostredia si našiel svoje miesto aj v slovenskej akademickej obci. Je to špeciálna forma akademického písania – umenie napísať čo najvýstižnejšie zhrnutie výskumnej činnosti na limitovanom priestore.

Angloamerická tradícia nielen iniciovala vstup žánru abstraktu do nášho akademického prostredia, ale stará sa aj o poskytnutie formálno-jazykových noriem pre tvorbu abstraktu. Normatívnu funkciu v tomto prípade zastupuje dokument *STN ISO 214 Abstrakty (referáty) pre publikácie a dokumentáciu*¹, ktorý charakterizuje abstrakt ako „skrátene, presné vyjadrenie obsahu dokumentu bez pridanej interpretácie alebo kritiky a bez ohľadu na to, kto je autorom abstraktu“². Autor týmto skrátenejším vyjadrením predstavuje vlastnú vedeckú činnosť širokej vedeckej obci, či už v podobe monografie, záverečnej práce, referátu, posterovej prezentácie, prednášky alebo konferenčného výstupu. Na splnenie podstatnej komunikačnej funkcie by preto mal byť ideálny abstrakt zrozumiteľný, kohézny a kompletný (Stašková, 2005, s. 29).

Pred tým, ako sa žáner abstraktu dostal do slovenského sociolingvistického prostredia, sám prešiel v rámci teoretických opisov dlhú cestu. Prvotná idea „zhrnutia“³ originálnej publikácie (Van Dijk, 1980) zostáva naďalej prítomná v tomto žánri a reprezentuje vyššie spomínanú určujúcu komunikačnú funkciu. Naopak, od myšlienky abstraktu ako „prepracovaného názvu práce“ (Salager-Mayer, 1990, s. 367) sa postupom času upustilo. Popri vždy platnej sumarizačnej funkcii však Swales dodáva, že dobrý abstrakt je založený na uplatnení správnej miery „výťahu“⁴ jednotlivých informácií z originálneho textu (1990, s. 179). Navyše, pod vplyvom nárastu akademických publikácií a technologického pokroku abstrakt rozšíril pole pôsobnosti o rolu výbornej pomôcky pri rýchlej orientácii v záplave vedeckých prác (Čmejrková – Daneš – Světlá, 1999, s. 73). A teda okrem komunikatívnosti v podobe identifikácie sumáru originálnej práce a relevantnosti pre jej následné spracovanie čitateľom sa k funkciám abstraktu pričleňuje pragmatická možnosť indexovania textov (Koopman, 1997).

3. Typológia

Zatiaľ čo vyššie menované funkcie zostávajú v rámci charakteristiky tohto žánru všeobecne platné, konkrétne komunikačné účely variujú, vďaka čomu môžeme rozlíšiť niekoľko vzájomne sa nevyklučujúcich typológií abstraktov. Jedným zo základných kritérií vytvárajúcich rozdielnosť v komunikačných účeloch je typ vedeckého výstupu, pri ktorom v zásade rozlišujeme *konferenčný abstrakt* a *abstrakt odborného článku* (Stašková, 2005; Swales, 1990; Swales – Feak, 2000). Konferenčný abstrakt časovo predchádza samotnému výskumu, preto vo svojom obsahu podáva stručnú informáciu o zameraní príspevku s cieľom dosiahnutia akceptácie na vybranú konferenciu. Abstrakt odborného článku lineárne kopíruje štruktúru originálneho článku v typickom modeli: *motivácia, vymedzenie problému, metodológia, výsledky a záver*; pričom dôraz kladie na posledné dve menované zložky (Busà, 2005, s. 31). Navyše, pod súhrnným názvom abstraktu odborného článku môžeme hovoriť

¹ V origináli ISO 214 Abstracts (Reports) for Publications and Documentation. Dostupné na <https://www.iso.org/obp/ui/#iso:std:iso:214:ed-1:v1:en>.

² Dostupné na: <http://www.pulib.sk/kis/kucianova/Spracovanie2/SpracII2.pdf>.

³ Myšlienka „zhrnutia“ a súhrn alebo resumé ako samostatný textový typ nesmú byť zamieňané, keďže resumé sa charakterizuje ako krátka rekapitulácia výsledkov a záverov bez informácií o cieľoch a metodológii a s pozíciou na konci dokumentu (Meško et al., 2005, s. 68).

⁴ V tomto prípade je dôležité odlišiť proces „výťahu“ informácie od jedného zo žánrov akademického písania. Výťah alebo extrakt je krátky žánrový typ, ktorý predstavuje výpis výstižných a charakteristických častí dokumentu (ibid).

o viacerých textových podkategóriách, medzi ktoré patria vedecké monografie alebo záverečné práce.

Na základe širokej škály spomínaných podkategórií sa abstrakt odborného článku považuje za najfrekvencovanejší lineárny typ stelesňujúci tzv. *informatívny* alebo *rematický* podžáner, ktorý sa stavia do opozície k tzv. *indikatívny* alebo *tematickému* typu abstraktu prezentujúcemu problém a metodológiu výskumnej činnosti bez konkrétnych výsledkov a záveru (Gopnik, 1972). Túto typológiu uzatvára tzv. *nelineárny* alebo *globálny* abstrakt, ktorý nesleduje štruktúru originálneho diela, má samostatné vnútorné usporiadanie (Čmejrková – Daneš – Světlá, 1999, s. 76).

Zvyčajne súvislé ako jeden celok písané abstrakty majú v rámci typológie svoju alternatívu v *štruktúrovaných* abstraktoch, ktorých hlavným propagátorom je James Hartley (2008). Tento textový podžáner je písaný vo forme odsekov, často s vlastnými nadpismi, ktoré sú od deväťdesiatych rokov dvadsiateho storočia najčastejšie označované ako „Moves“ 1 až 5 (Dos Santos, 1996). Štruktúrované abstrakty presadzované Hartleyom a Dos Santosom patria do rámca informatívnej alebo rematickej typológie.

Napriek jasnému zneniu normy zahrnutej v dokumente *STN ISO 214*, ktorá určuje informatívnu, resp. informatívno-indikatívnu štruktúru abstraktov v prostredí slovenskej akademickej obce, empirické výsledky ukazujú pretrvávajúcu preferenciu indikatívnej formy v textových typoch záverečných kvalifikačných prác (Krajňáková, 2014), ako aj v abstraktoch vedeckých časopisov (Rázusová, 2012), čo len podčiarkuje podceňovanie písania abstraktov a volá po systematickom prístupe v edukácii akademického písania, či už v rodnom, alebo cudzom jazyku.

4. Štruktúra a jazyk abstraktov záverečných prác

Vychádzajúc z noriem spomínaného dokumentu platného pre abstrakty širokej škály vedeckých prác a publikácií, nasledujúca časť bližšie predstavuje internú štruktúru subžáneru lineárne kopírujúceho pôvodné dielo. Vzhľadom na to, že sa pre nás najbližším prostredím stáva Prešovská univerzita v Prešove (PU) a že osvojovanie si pravidiel správneho akademického písania sa začína v rámci PU pri písaní záverečných prác, táto časť je primárne venovaná abstraktu záverečnej práce, je však aplikovateľná na akúkoľvek podkategóriu lineárneho rematického abstraktu.

Dôležitosť abstraktu v záverečných prácach je naznačená jeho pozíciou pred samotnou štúdiou. Dĺžka abstraktu sa zvyčajne pohybuje od 100 do 250 slov, vo výnimočných prípadoch do 500 slov, v závislosti od typu práce a od konkrétnych požiadaviek inštitúcie alebo vydavateľstva. V univerzitnom prostredí sa vyžaduje spravidla abstrakt v jednom neštruktúrovanom odseku. Samotné písanie abstraktu nesmie byť podceňované, osvojením si správneho postupu pri zostavení abstraktu sa vytvára pevná báza pre ďalšie formy akademického písania.

Dôležitou úlohou v písaní zohráva prípravná fáza. Samotné písanie práce je ukončené, čo nám poskytuje možnosť zhrnutia jej najdôležitejších častí, pri ktorých je vhodné opierať sa o jednotlivé kapitoly. Individuálne časti textu abstraktu ideálne zastupujú spomínaných päť komunikačných oblastí, ktorými sú *motivácia*, *vymedzenie problému*, *metodológia*, *výsledky* a *záver*. V tomto bode nesmieme zabudnúť na prepojenosť jednotlivých častí, a teda čitateľnosť textu, ktoré autor dosiahne použitím jazykovo-štylistických prostriedkov. Autor abstraktu by teda nemal sklznúť do heslovitosti, musí zachovať homogénnosť, logickosť a plynulosť textu. Po týchto krokoch môžeme hovoriť o prvom koncepte abstraktu, ktorý býva zvyčajne rozsahom dlhší ako požadovaný finálny formát.

V druhej fáze písania abstraktu nastáva po kompilácii a prepojení jednotlivých častí textu proces redukcie a reformulácie abstraktu. Redukcia textu reprezentuje Swalesov „výťah“ najdôležitejších informácií o originálnom diele, reformulácia abstraktu umožňuje

dodatočné zhrnutie textu do finálnej podoby a overenie následností jednotlivých zložiek informatívneho modelu. Na účel tejto fázy písania abstraktu môže poslúžiť kontrolný zoznam, tzv. „checklist“, skladajúci sa z pomocných otázok na vytvorenie kompletného abstraktu. Nasledujúci zoznam, uvedený v Tabuľke 1, je zostavený z viacerých zdrojov⁵ (Koopman, 1997; Paltridge – Starfield, 2007; Swales – Feak, 2009) a ponúka plejádu otázok smerujúcich ku kompilácii obsahovo ideálneho rematického abstraktu; pri každej zložke abstraktu je zvýraznená hlavná otázka.

<p>Čo o téme vieme? Prečo je téma práce považovaná za aktuálnu? Na akej teoretickej báze pracujete? Aké sú doterajšie výskumy? Na čo nadväzujete?</p>	MOTIVÁCIA
<p>O čom je vaša práca? Aký problém skúmate a prečo? Aké ciele ste si stanovili? Aké sú vaše výskumné otázky/hypotézy?</p>	VYMEDZENIE PROBLÉMU
<p>Ako a s čím ste pracovali? Na ktoré kritériá výberu analyzovanej vzorky ste sa zamerali? Aký je rozsah výskumu? Ako ste dosiahli výsledky?</p>	METODOLÓGIA
<p>K čomu dospela práca/výskum? Ktoré konkrétne výsledky považujete za najdôležitejšie? Korešpondujú výsledky s hypotézou/predchádzajúcimi výskumami/teóriou?</p>	VÝSLEDKY
<p>V čom vidíte prínos práce/výskumu? Prečo sú výsledky práce/výskumu dôležité? Sú výsledky všeobecne aplikovateľné alebo špecifické pre konkrétnu analyzovanú oblasť? Môžete na základe záveru vytvoriť hypotézu pre ďalší výskum?</p>	ZÁVER

Tabuľka 1: Kontrolný zoznam na tvorbu lineárneho rematického abstraktu

Zhrnutím jednotlivých otázok hovoríme v prvej zložke rematického abstraktu o dôležitosti a aktuálnosti práce/výskumu, pričom autor preukazuje zorientovanie sa v problematike. V druhej časti abstraktu je definovaná oblasť výskumu samotnej práce so zameraním na ciele, výskumné otázky, respektíve hypotézy. V prípade všeobecne známej problematiky výskumu je možné pri prvých dvoch zložkách poradiť vymeniť (Koopman, 1997). Metodologická časť sa sústreďuje na postupy a dáta skúmané v práci, z ktorých najdôležitejšie výsledky prezentuje štvrtá zložka považovaná za kľúčovú v rematickom abstrakte. Spolu s poslednou časťou by preto mali byť najprepracovanejšie a najinformatívnejšie. Preto z hľadiska štruktúry, aj napriek všeobecnému odporúčaní kondenzovať text do piatich vetných konštrukcií, z ktorých každá zastupuje jednu komunikačnú oblasť, rozšírenie ich počtu je možné práve v prípade spomínaných hlavných častí informatívneho abstraktu – výsledkov a záveru.

Poslednou fázou pri písaní abstraktov je kontrola a korekcia jazykovo-štylistických väzieb, ktorá by nemala byť limitovaná na samotného autora, ideálne je finálnu verziu konzultovať s treťou osobou, ktorá môže ponúknuť autorovi neoceniteľný objektívny pohľad na abstrakt, nielen z jazykovej a formálnej, ale hlavne z obsahovej stránky.

Z hľadiska výberu jazykových prostriedkov je abstrakt riadený náučným štýlom, ktorý je okrem hlavnej komunikatívnej funkcie charakterizovaný „pojmovosťou, presnosťou, zreteľnosťou a odbornosťou“ (Findra, 2004, s. 182). Charakteristiky sa následne odzrkadľujú v relatívnej uniformnosti a nízkej miere vzájomnej diferencovanosti na úrovni lexikálnej, morfolologickej a syntaktickej výstavby textu. Odpovede na jednotlivé otázky obsiahnuté v Tabuľke 1 majú teda zastupovať a využívať vecný a úsporný informatívny štýl a odbornú

⁵ Dostupné na: http://www.erscongress2010.org/uploads/Document/ad/WEB_CHEMIN_5619_1261125516.pdf

terminológiu, majú byť stručné a konkrétne, nie však nadmieru detailné. Umenie tvorby abstraktu tkvie vo vyvážení informácií, na jednej strane by sa mal autor vyvarovať všeobecných klišé a fráz, napr. „táto práca sa skladá z teoretickej a praktickej časti“, ktoré nepodávajú žiadajú informáciu čitateľovi, keďže majorita záverečných prác je zložená z teoretickej a empirickej časti. Na druhej strane by nemal autor sklznúť do detailného opisu jednotlivých zložiek pôvodnej práce – abstrakt by mal byť akosi komunikačnou jednohubkou pre čitateľa, po ktorej budú uspokojené jeho informačné chute, nebude mať pocit presýtenosti a v najlepšom prípade bude navrhnutý na hlavný chod – samotnú prácu.

Ako bolo spomenuté v úvodnej žánrovej charakteristike, jazyk abstraktu je primárne pod vplyvom komunikačnej funkcie konkrétneho textového typu. Na konci dvadsiateho storočia sa o prvý lingvistický opis abstraktov pokúsila Graetz (1985, s. 125), ktorá medzi špecifické črty abstraktu na základe analýzy zahrnila použitie jednoduchého minulého slovesného času, tretej osoby jednotného čísla, pasívnych konštrukcií a absenciu záporných konštrukcií, skrátených názvov, žargónu a redundancie. Je dôležité pripomenúť, že lingvistická charakteristika vznikla na základe skúmania anglicky písaných abstraktov, ako aj to, že od jej zostavenia prešlo tridsať rokov. Z diachrónneho hľadiska vidíme meniacu sa tendenciu písania anglických abstraktov v jednoduchom prítomnom čase (Swales, 1990, s. 179 – 181) a progresívnom používaní činného rodu (Busà, 2005, s. 45 – 46). Naopak, tretia osoba singuláru a všeobecná absencia redundancie patria k stálym lingvistickým znakom anglicky písaných abstraktov.

V slovenskej akademickej obci text abstraktu čiastočne korešponduje s jazykovými charakteristikami anglo-amerického prostredia. Na základe štandardu *SRN ISO 214* sa text abstraktu vyznačuje prítomnosťou slovesných tvarov v tretej osobe singuláru, bez bližšej špecifikácie slovesného času, a slovesami v činnom rode, ktoré prispievajú k jasnému písaniu; trpný rod je možné použiť na indikatívne alebo informatívne konštatovania⁶. Redundancia alebo nadbytočnosť informácií a jazyka je z podstaty žánru neprípustná, čo je taktiež v súlade s anglofónnou akademicou tradíciou.

5. Na záver

Umenie písania abstraktu patrí do základnej výbavy každého člena akademickej komunity a po vzore angloamerickej tradície si abstrakt razí cestu aj do prostredia slovenskej akademickej obce. Prítomnosť abstraktu v akademicom písaní na Slovensku sa však stále vníma ako „formalita“ či „nutnosť“, z tieňa ktorých sa táto práca snaží vystúpiť a ukázať jeho pravú podstatu a význam. Za pomoci teoreticko-empirického prístupu tak sumarizuje doterajšie poznatky zo žánrovej analýzy a ponúka konkrétne kroky k tvorbe kvalitného nám najbližšieho textového typu abstraktu, ktorým je abstrakt záverečnej práce. V jeho lineárnej a informatívnej štruktúre poukazuje na zastúpenie piatich základných komunikačných zložiek vo forme motivácie, vymedzenia problému, metodológie, výsledkov a záveru, ako aj na lingvistickú preferenciu používania tretej osoby sg. v kombinácii s činnými slovesami. Tento jednoduchý a stručný návod môže slúžiť nielen študentom, ktorí kompletizujú svoje záverečné práce, ale aj ďalším členom akademickej obce, ktorí sa vo svojej akademickej kariére nepochybne stretnú

MOTIVÁCIA

VYMEDZENIE
PROBLÉMU

METODOLÓGIA

VÝSLEDKY

ZÁVER

⁶ Dostupné na: <http://www.pulib.sk/kis/kucianova/Spracovanie2/SpracII2.pdf>

s požiadavkou tvorby tohto najfrekvencovanejšieho typu abstraktu. (155 slov)

Literatúra:

- BUSÀ, Maria Garzia: The use of metadiscourse in abstracts: a comparison between economics and psychological abstracts. In: Dialogue within discourse communities. Eds. J. Bamford – M. Bondi. Tübingen: Niemeyer 2005, s. 31 – 47.
- ČMEJRKOVÁ, Světa – DANEŠ, František – SVĚTLÁ, Jindra: Jak napsát odborný text. Praha: Leda 1999.
- DOS SANTOS, Mauro Bittencourt: The textual organization of research paper abstracts in applied linguistics. Text, 1996, roč. 16, č. 4, s. 481 – 499.
- FINDRA, Ján: Štylistika slovenčiny. Martin: Osveta 2004.
- GOPNIK, Myrna: Linguistic structures in scientific texts. The Hague: Mouton 1972.
- GRAETZ, Naomi: Teaching EFL students to extract structural information from abstracts. In: Reading for professional purposes: Methods and materials in teaching languages. Eds. J. M. Ullin – A. K. Pugh. Leuven: Acco 1985, s. 123 – 135.
- HARTLEY, John: Academic writing and publishing: A Practical handbook. London: Routledge 2008.
- How to write a good abstract. [online]. [citované 2015-05-13]. Dostupné na: http://www.erscongress2010.org/uploads/Document/ad/WEB_CHEMIN_5619_1261125516.pdf
- ISO 214 Abstracts (Reports) for publication and documentation. [online]. [citované 2015-05-20]. Dostupné na: <https://www.iso.org/obp/ui/#iso:std:iso:214:ed-1:v1:en>
- KOOPMAN, Philip: How to write an abstract. 2007. [online]. [citované 2015-05-02]. Dostupné na: <http://users.ece.cmu.edu/~koopman/essays/abstract.html>
- KRAJŇÁKOVÁ, Diana: An analysis of English abstracts in Slovak academic settings. In: Zborník z 9. študentskej konferencie. Ed. M. Ološtiak. Prešov: FF PU 2014. s. 452 – 462.
- MEŠKO, Dušan et al.: Akademická príručka. Osveta: Martin 2005.
- PALTRIDGE, Brian – STARFIELD, Sue: Thesis and dissertation writing in a second language: a Handbook for supervisors. London: Routledge 2007.
- RÁZUSOVÁ, Magdaléna: Journal article abstracts (genre analysis). In: Language, literature and culture in a changing transatlantic worlds II. Part I: Linguistics, translation and cultural studies. Eds. M. Ferenčík – K. Bednárová-Gibová. Prešov: FF PU 2012. s. 195 – 206.
- SALAGER-MEYER, Françoise: Discoursal flaws in medical English abstracts: A genre analysis per research and text type. Text, 1990, roč. 10, č. 4, s. 365 – 384.
- STAŠKOVÁ, Jaroslava: Written discourse in university settings. Prešov: FF PU 2005.
- STN ISO 214 Abstrakty (referáty) pre publikáciu a dokumentáciu. [online]. [citované 2015-05-20]. Dostupné na: <http://www.pulib.sk/kis/kucianova/Spracovanie2/SpracII2.pdf>
- SWALES, John Malcolm: Genre analysis: English in academic and research settings. Cambridge: Cambridge University Press 1990.
- SWALES, John Malcolm – FEAK, Christine: English in today's research world. Michigan: University of Michigan Press 2000.
- SWALES, John Malcolm – FEAK, Christine: Journal article abstracts. 2009. [online]. [citované 2015-05-09]. Dostupné na: http://turkey.usembassy.gov/uploads/images/WX6duzqT06rI9geYcx3UrA/FeakAbstracts_and_the_Writing_of_Abstracts_March_2.pdf
- VAN DIJK, Teun A.: Macro structures: Interdisciplinary study of global structures in discourse interaction and cognition. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates 1980.

Summary

Abstract: What? Why? How?

Although the abstract as an academic genre originated in the context of the Anglo-American writing tradition, it has progressively penetrated all academic settings and nowadays is an inherent part of the majority of academic publications. While the official documents reifying the standard of academic writing in the setting of Slovak universities provide clear instructions for writing this particular genre, the Slovak academic community seems to still underestimate its significance and usually considers its writing an inescapable evil. Therefore on the basis of a theoretical-empirical methodological approach, the present article aims to outline a complex picture of the abstract, including its history, genre analysis, structural typology and linguistic features, and further focuses on the most frequent text type of abstract. At this point, the paper describes the individual steps when writing a linear and informative abstract by way of demonstrating the use of five rhetorical moves, hence motivation, problem statement, methodology, results and conclusion, and the linguistic preference for the third person singular in connection with active verbs. The comprehensive writing guideline offers a helping hand not only for students finishing their final theses, but also for other members of academia who may make use of these instructions when submitting the linear and informative type of abstract.

Tento príspevok vznikol v rámci riešenia úloh grantového projektu KEGA030PU-4/2014.